

Fina
WORLD
CHAMPIONSHIPS

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

Perth másodszor, Thorpe először: ez történt a 8. FINA Vb-n

2017.04.11. 11:46 CET

Egy 15 éves ausztrál fiú volt az egyik, egy 21 éves, szintén ausztrál, ám lengyel származású úszó a másik főszereplője a 8. FINA Világbajnokságnak. Persze sokan mások is, de Ian Thorpe és Michael Klim aranyérmei és utóbbi klasszis dominanciája különös ízt adott ennek a világbajnokságnak, és meghatározta annak lényegi visszhangját. Az amerikaiak nyerték ezzel együtt az összesített éremtáblázatot, született Costa Rica-i aranyérem és két Puerto Rico-i bronz is, míg a magyar küldöttség egy aranyéremmel zárt, Kovács Ágnes révén. Összegzés a második perth-i világbajnokságról.

A vizes sportok legjobbjai először tértek vissza egy korábbi világbajnoki helyszínre, ráadásul többen mindkét perth-i világbajnokságnak részesei voltak, elvégre a két rendezés időben nem állt távol egymástól. Egy nagy különbség azonban akadt: amíg 1991-ben csak 60, 1998-ban már 121 ország vett részt a világbajnokságon, ez hatalmas ugrást jelent, igaz, már 1994-ben, Rómában is 104 nemzet képviseltette magát a csúcseményen.

Az ausztrál helyszín miatt ismét januárban rendezték a világbajnokságot, a központi létesítmény a Challenge Stadium volt, amit az előző világeseményen még Perth Superdrome-nak neveztek, ma pedig már HBF Stadiumként kell rá hivatkozni.

Örömttas ausztrálok, nagy kedvencek voltak (Balról: Ian Thorpe, Grant Hackett, Daniel Kowalski és Michael Klim. Fotó: dailytelegraph.com.au)

Három új versenyszám mutatkozott be a vb-programban, hiszen először rendeztek 3 és 10 méteres szinkronugrásban, valamint 5 kilométeres nyíltvízi úszásban versenyeket. Összesen 1371 sportoló mondhatta el magáról, hogy ott lehetett Perthben, és aztán rajthoz is állt.

Amerikai aranyból született a legtöbb, 17 (mellette 6 ezüst- és 9 bronzérem került az Egyesült Államokba), az éremtáblázat második helyén Oroszország végzett 11-3-3-as, a harmadik helyre pedig a házigazda ausztrálok futottak be. Nem szégyenkezhetek 7 arany-, 8 ezüst- és 10 bronzérmükkel, történetesen nyolc éremmel szereztek többet az oroszoknál. Összesen 21 nemzet képviselője állhatott dobogóra. A magyar küldöttség egy arany-, egy ezüst- és két bronzérmet szerzett Perth-ben.

Úszás - Klim-parádé

Amit Alexander Popov elkezdett Rómában, 1994-ben, csak részben tudta folytatni négy év múlva. Megvédte ugyanis címét a királykategóriában, 100 méteres gyorsúszásban (Michael Klim és a svéd Lars Frolander előtt), 50-en viszont kikapott az amerikai Bill Pilczuktól, míg az orosz gyorsváltó tagjaként bronzérmet szerzett.

Popov-Klim párharc 100 gyorson:

A férfimezőny legnagyobb alakja Perth-ben kétséget kizáróan a házigazda Michael Klim volt, aki világbajnok lett 200 gyorson és 100 pillangón, valamint a 4x200-as gyors és a 4x200-as vegyes váltó tagjaként, ezen kívül ezüstérmet szerzett 100 gyorson és a 4x100-as gyorsváltóval, és befutott egy bronz is, az 50 méteres gyorsúszásban, azon megosztozott a Costa Rica-i (!) Ricardo Busquets-cel.

200 gyors, világbajnok Michael Klim:

Ez hét érem a gdyniai születésű klasszistól, aki aztán két évvel később szintén odahaza, csak a másik parton, Sydney-ben olimpiai bajnok lett (igaz, csak a két váltóval), míg 100 pillangón és a vegyes váltóval második.

Még két ausztrál úszó csillogását kell kiemelni, Grent Hackett 1500 gyorson, valamint a 4x200-as gyorsváltó tagjaként lett világbajnok, 400 gyorson pedig ezüstérmes lett. De kitől kapott ki ezen a távon 15 századdal?

Így nyert Ian Thorpe Perth-ben:

Nos, 400 gyorson minden idők legfiatalabb világbajnok férfiúszója lett a hazai színeket képviselő Ian Thorpe. 15 évesen és három hónaposan szerezte meg az aranyérmét (a 4x200-as váltóval is bajnok lett), pályafutása további szakaszában minden idők legjobb úszójaként tündökölt. A következő vb-n, Fukuokában, 2001-ben például hat (!) aranyérmét nyert, előtte Sydney-ben háromszoros olimpiai bajnok lett. Vitán felüli, hogy karrierje és népszerűsége itt, Perth-ben kezdődött.

Két aranyat nyert Ausztráliában az amerikai Lenny Krayzelburg is, 100 és 200 háton sem tudták legyőzni, így úszásnemét egyértelműen dominálta.

Duplázni tudott egyéniben a szintén amerikai Jenny Thompson is, ő már a hölgyek mezőnyében nyert 100 gyorson és 100 pillangón, ő ezt még megfejelte két váltóarannyal is, ezzel a legeredményesebb női úszó lett Perth-ben.

Aki felkapta a fejét a Costa Rica-i bronzéremre a férfiaknál, még inkább csodálkozhatott Claudia Poll aranyérmén a nőknél, a 200 méteres gyorsúszást nyerte meg a szlovák Martina Moravcova és az ausztrál Julia Greville előtt. Ő az ország egyetlen olimpiai aranyérmese, 1996-ban, Atlantában nyerte meg ugyanezt a távot.

Kristy Kowal győzelme 100 mellen:

Kristy Kowalt is érdemes kiemelnünk, az amerikai mellúszó 100-on győzni tudott, 200-on kikapott a később olimpiai bajnokká lett Kovács Ágnesztől, de még egy arany összejött neki a vegyes váltóval. A Rómában berobbanó német Franziska van Almsicknak meg kellett elégednie egy váltóarannyal és ezüsttel, egyéniben nem fért fel a dobogóra.

Nyíltvízi úszás - orosz bravúr

Páratlan eredményt produkált az orosz Aleksey Akatyev Perth-ben, ugyanis az 5 és a 25 kilométeres távot is megnyerte, ha már bevezették az előbbit. 26 ország 80 versenyzője úszott az óceánban, a férfiaknál a maradék négy érmen négy nemzet osztozott (ausztrál, spanyol, olasz és argentin úszók), a hölgyeknél 5 kilométeren az amerikai Erica Rose, 25 kilométeren honfitársa, Tobie Smith végzett az élen, a német Peggy Büsche pedig azzal ért el bravúrt, hogy a rövidebb távon bronzot, a hosszabbon ezüstérmét szerzett.

Szinkronúszás - oroszok a csúcson, először

A szinkronúszást jelenleg domináló oroszok először állhattak fel a dobogó legtetejére, és ezt háromszor meg is tették. Egyéniben Olga Sedakova, duóban ő és társa, Olga Brusnikina végzett az élen, és csapatban sem tudták őket megszorogatni, ott Japán és az Egyesült Államok fért még fel a dobogóra. Érdekesség, hogy Franciaország is érmes nemzetként tűnt fel (először), köszönhetően a sportág egyik nagyasszonyának, Virginie Dedieu-nak (párosban Myriam Lignot-val lett első).

Műugrás - orosz dominancia

A tíz megszerezhető aranyérem felét az oroszok kaparintották meg, köszönhetően többek között a legendás Dmitri Sautinnak, aki 3 és 10 méteren is nyerni tudott, míg a nőknél Irina Lashko és Yuliya Pakhalina duplázott. Előbbi 3, utóbbi 10 méteren nyert, illetve párban elhozták a debütáló 3 méteres szinkronugrást aranyérmét is.

A német ugrók is kitétek magukért, meglepetésre, hiszen korábban nem volt ez annyira jellemző még rájuk. A két szinkronszámban szereztek ezüstöt, emellett Holger Schleppe (1 méter) és Jan Hempel állhatott (3 méter) még a dobogóra, a harmadik fokára. A legtöbb aranyat, hármat a férfiaknál Kína szerezte.

A nőknél 10 méteren egyéniben és szinkronban is ukrán arany született, Olena Zhupina duplázott, négy kínai ezüstérem és két amerikai szinkron-bronz színesítette még a műugrók vb-jét.

Vízilabda - Spanyolország és Olaszország először a csúcson

Először ért a világ tetejére a spanyol válogatott a férfimezőnyben, és a sikerük teljesen megérdemelt volt, hiszen minden meccsüket megnyerték. A Manuel Estiarte nevével fémjelzett válogatott, amelynek kiváló kapusa a később tragikus hirtelenséggel elhunyt Jesus Rollan volt, az elődöntőben Jugoszláviát verte 5-3-ra, a döntőben pedig az egy évvel korábban Európa-bajnoki címet szerző magyar válogatottnál volt jobb, 6-4 lett a vége. A címvédő olaszoknak meg kellett elégedniük az 5. hellyel.

A spanyol-magyar döntő:

A nőknél sem történt címvédés, mert a Rómában győzni tudó magyar válogatott a negyeddöntőben elvázott az ausztrálokkal szemben. A házigazda aztán mégsem jutott a fináléba, mert az olaszok az elődöntőben megverték őket egyetlen góllal (10-9), ami azért számított kisebb meglepetésnek, mert a csoportmérkőzésen során háromszor is kikapott Olaszország: a magyar csapattól 11-10-re, a görögöktől 10-4-re (!), a hollandoktól pedig 6-5-re. Mégis, már a negyeddöntőben új szintre léptek a másik csoport győztese, Kanada elleni sikerükkel, bizonyítva, hogy egy vb negyeddöntője teljesen más műfaj képvisel.

A döntőben aztán megint az olaszok örülhettek, 7-6-ra verték Hollandiát, ezzel először lett világbajnok a Setterosa - pedig csoportnegyediként jutott tovább a nyolc közé.